

Изх. № 04-00-10/ 03.10.2022 г.

ДО

Г-Н ЛАЗАР ЛАЗАРОВ,
ЗАМЕСТИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО
СОЦИАЛНИТЕ ПОЛИТИКИ, МИНИСТЪР НА ТРУДА
И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО
СЪТРУДНИЧЕСТВО

Г-ЖА РОСИЦА-ВЕЛКОВА-ЖЕЛЕВА
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛАЗАРОВ,

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВЕЛКОВА-ЖЕЛЕВА,

Във връзка с представения Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност и проведено на 28.09.2022 г. заседание на Комисията по бюджетна политика към НСТС, Българската стопанска камара (БСК) изразява следното становище:

1. БСК подкрепя предложените изменения, свързани с въвеждане на разпоредби на европейското законодателство и отстраняване на несъответствия между българското и европейското законодателство.
2. Подкрепяме инициативата за въвеждане на промени в ЗДДС, свързани с привеждане на ДДС законодателството, в съответствие с решения на СЕС, и по-конкретно – разпоредби, които дават възможност да се намали данъчната основа на доставката в случай на пълно или частично неплащане, ако вземането по доставката е окончателно несъбираемо или са налице доказателства за вероятната му несъбираемост. Създаването на правна регламентация в ЗДДС на предвидената възможност в разпоредбата на чл. 90, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО, е предпоставка за разрешаване на редица проблемни казуси на българския бизнес по отношение на корекция на авансово внесен в бюджета ДДС за доставки, по които не е получено пълно или частично плащане от търговеца.

В същото време, възприетият подход и наложените ограничения в текстовете на чл. 115, ал. 8-12 практически възпрепятстват прилагането на нормата и свеждат до неприемлив минимум случаите, в които българските търговци ще разполагат с възможността да коригират внесения от тях данък. Смисълът на чл. 90, §1 от Директивата и на признатите с нея права е, че държавите-членки намаляват данъчната основа и размера на дължимия ДДС винаги, когато след сключването на сделка данъчнозадълженото лице не е получило отчасти или изцяло насрещната престация. Разпоредбата е израз на основния принцип на Директивата, че данъчната основа се състои от действително получената насрещна престация /чл.73/, от което следва, че данъчната администрация не може да събира ДДС в размер, надвишаващ получения от данъчно задълженото лице.

Със законопроекта се въвеждат две основни хипотези – на окончателна и пълна несъбираемост на вземането, при които предприятието може да извърши корекция на данъчната основа и начисления и внесен ДДС.

Съгласно предложения текст на чл. 115, ал. 10, вземането се счита за окончателно несъбираемо, когато:

1. е погасено по давност и са налице доказателства за неуспешно проведено изпълнително производство;
2. длъжникът е обявен в несъстоятелност;

3. длъжникът е заличен след приключило производство по ликвидация.

В ал. 8 и ал. 12 е посочено, че в случаите по т. 2 и т. 3 не се издава кредитно известие и доставчикът няма право да коригира данъчната основа и начисления данък. Това са най-честите случаи в практиката на несъбираемост на вземанията. Изискването за кумулативно изпълнение на изискванията в т. 1 създава неприложима в практиката разпоредбата. Не е изяснено към кой момент изпълнителното производство се приема за неуспешно.

Изразявайки разбиране към необходимостта да се предпази фискът от възможни данъчни злоупотреби, отбелязваме, че посочените в законопроекта ограничения не защитават интересите на коректния бизнес, прехвърлят риска изцяло върху доставчика и предполагат скъпи и продължителни във времето съдебни процедури, които са непосилни за българските малки и средни предприятия.

Втората хипотеза (чл. 115, ал. 11) – вероятна несъбираемост на вземането, се приема, че е налице, когато вземането не е било изпълнено или погасено по друг начин в продължение на 730 дни от датата на изтичането на срока за неговото изпълнение, определен в договора или фактурата, и са налице доказателства, че длъжникът не разполага с активи, срещу които да бъде насочено принудителното изпълнение. В този случай отново е предвидено кумулативно изпълнение на две условия, като изискването длъжникът да не разполага с активи предполага доказване на отрицателен факт, което е трудно осъществимо в практиката, а доказателствената тежест отново е върху търговеца. В проекта на текст не се предвиждат изисквания за размер на активите, качество, ликвидност и др. От това следва, че дори и притежаваните от длъжника минимални по стойност активи ще възпрепятстват правото на доставчика да приложи хипотезата за вероятна несъбираемост.

Във връзка с гореизложеното, **настояваме за сформирание на експертна работна група към Министерство на финансите, с участието на заинтересованите страни, което да прецизира предложените разпоредби.**

3. Съзнавайки правомощията на служебното правителство и въпреки невъзможността за провеждане на политики през данъчните закони, **призоваваме за удължаване на сроковете, предвидени в §15д от ПЗР на ЗДДС, по отношение на доставки на храни, подходящи за бебета или за малки деца; и доставки на бебешки пелени и подобни бебешки хигиенни артикули.** БСК многократно призовава намалената ставка за посочените стоки да остане безсрочна, доколкото тя е пряко обвързана със специалния режим на облагане с ДДС на многоцелевите ваучери, които работодателите предоставят на своите работници и служители.

С УВАЖЕНИЕ,

ДОБРИ МИТРЕВ

Председател на УС на БСК

